Hoe bekwaam voelen Vlaamse huisartsen zich om het onderwerp seksuele oriëntatie te bespreken met hun patiënten?

Haio: MAES Daniel , U.G.
Promotor: TILLEY Jessica , U.G.
Praktijkopleider: BAEYENS Hilde , DE BRUYCKER Kathleen , DERAVE Rudi , VERCRUYSSE Klaas

Context: Het is bekend dat niet-heteroseksuele personen andere zorgvragen en zorgnoden hebben dan heteroseksuele personen. De huisarts vormt een belangrijke schakel in de aanpak van deze gezondheidsverschillen. Het bespreken van de seksuele oriëntatie tussen huisartsen en patiënten is daarom belangrijk, maar toch bestaan er verschillende factoren die deze communicatie bemoeilijken. Er is op heden weinig geweten over hoe Vlaamse huisartsen kijken naar het bespreken van seksuele oriëntatie met hun patiënten.

Onderzoeksvraag: Met dit onderzoek willen we te weten te komen hoe bewust Vlaamse huisartsen zich zijn over de impact van seksuele oriëntatie op gezondheid, welke rol ze opnemen bij het bespreken van seksuele oriëntatie, hoe deze communicatie verloopt en hoe bekwaam ze zich hierin voelen.

Methode: Voor dit kwalitatief onderzoek werden semigestructureerde interviews afgenomen bij tien Vlaamse huisartsen. De afname van de interviews vond plaats tussen 01/05/2023 en 31/12/2023. De verzamelde gegevens werden op basis van thematische analyse vergeleken.

Resultaten: De meeste geïnterviewde huisartsen zijn zich grotendeels bewust van bestaande gezondheidsverschillen op het vlak van seksuele en reproductieve gezondheid en mentaal welzijn. Het kennen van de seksuele oriëntatie van hun patiënten wordt door de meesten als een meerwaarde gezien, vooral als die als medisch relevant wordt beschouwd. De participanten voelen zich voldoende bekwaam om het onderwerp seksuele oriëntatie te bespreken met hun patiënten. Er is wel verdeeldheid over de rol die de huisarts hierbij op dient te nemen. Er kwamen verschillende drempels en faciliterende factoren aan bod die de communicatie beïnvloeden. Er zijn verschillende strategieën in het noteren van informatie over seksuele oriëntatie in het elektronisch medisch dossier.

Conclusie: Op basis van de resultaten werden suggesties voor verder onderzoek en ook enkele praktijkadviezen geformuleerd. De bevindingen rond communicatie over seksuele oriëntatie dienen geverifieerd te worden bij een grotere representatieve groep huisartsen. Ook bepaalde beïnvloedende factoren zoals leeftijd en religie verdienen verdere aandacht. Daarnaast kan onderzoek naar de patiëntenbeleving van Vlaamse niet-heteroseksuele patiënten ook waardevolle informatie verschaffen. In de praktijk lijkt het implementeren van meer opleiding en bijscholing over gezondheidsverschillen en communicatieve vaardigheden rond seksuele oriëntatie zinvol. Daarnaast verdient de mogelijkheid tot gestructureerd noteren van seksuele oriëntatie in elektronische dossiers meer aandacht.